

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Գ.

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Գ. 1.

Բ. Գիրք 39. ծանօթ.

ՈՂԲ ՎԱՍՆ ԱԻԵՐՄԱՆ ՏԱՆՍ ԱՐԵԻԵԼԵԱՆ

(Պաշտոնը կեչառեցի)

Ձայս ահագին աւուրքս որ հասաք,
 ժամանակիս որ պատահեցաք,
 Ձբաղցր Արարիչն դառնացուցաք,
 Ձերկիր արեամբ մեղօք ներկեցաք:

Ձմայր Աստուծոյ մեկ տրամեցուցաք,
 Ձմեր բարերարն բարկացուցաք.
 Ձեկեղեցեաց դրունըս փակեցաք,
 Ձկանոնական դիրըն մոռացաք:

Մեք մեր ձեռօք մեկ դահիճ եղաք.
 Հայհոյութեամբ դրերանըս մեր լրցաք,
 Յանդեղձ կարիքս շաղախեցաք,
 Ձաւազանին խորհուրդն ուրացաք:

Ըզկիրակին սուրբ ոչ պահեցաք
 Այլ չար գործով մեր պատահեցաք,
 Ձժամն եւ զաղօթս բնաւին մոռացաք,
 Ի պատարագն անգամ չնայեցաք:

Հովիւս հօտիս մեր բամբասեցաք,
 Վարդապետաց հակառակ կացաք.
 Ձհայր եւ ըզմայր վիրաւորեցաք,
 Ձազգ եւ զազինս ի մէնջ վարեցաք:

Ձողորմութեան դուռըն փակեցաք,
 Ձորքն եւ զայրին անյազ դատեցաք.
 Ձխաչն եւ զհազորդըն զայրացուցաք,
 Ձեկեղեցին սուրբ քամահեցաք:

Ծաղր ու նախատ բազմաց մեք եղաք,
 Յերկաթ ու ի նեղ զընդան մեք մըտաք
 Յաղքատութիւն որ ժամանեցաք՝
 Այս մեծ եարիս ամենքս որ դիպաք:

Ի ձեռըն չար ազգի մեք գրաւեցաք.
 Բըժիշկ չունիմք ցաւոյս որ հասաք.
 Ձմեր բարերարն անյայտ կորուսաք,
 Եւ այլ չունինք իսկի մեկ ճարակ:

Խիստ արժանի էաք զինչ եղաք
 Վասըն չարեաց որ մեք գործեցաք.
 Մեռան իշխանք մեր ցանկալի
 Իւրեանց որդիքն ի աղայ հասակի:

Սուզըն տիրեաց մեկ Իսրայէլի,
 Լաց 'ւ աղաղակըն մեծ Հոաքելի:
 Սատոն սիրած մեծ Ապաղա զանի,
 Գոված ընտիր ամէն հանդիսի,

Ձաչերըզ բաց մինչ Դամասկոսի,
 Տես ըզգաւառոս ի յերերմանի,
 Ձեկեղեցիքս ի մեծ վրտանդի,
 Ըզքահանայքս ի տարտարոսի.

Ձուրթու-հուղէն յարեան հալալի
 Ձիւր աննրման պատկերն ի հողի.
 Ձարքայն չիշխեմ յիշել ըզՎրացի՝
 Ձատլաս երեսն ըզԴեմեարէի,
 Որ դեռ քրտունքն ի վայր թափի.
 Սիրտըն քաշած ու դեռ կենդանի.
 Ձպարոն Պոօզ զարդ հեծելի՝
 Որ գերկաթի դուռն առնէր փոշի,
 Աջոյ բաղուկըն Նոր Սիոնի,
 Հիմըն հաստատ Հայոց հաւատի.
 Կամ զիւր որդիքըն զարմանալի
 ՁՄըկզէմ, Վասակ՝ կորիւնք առիւծի.

Ձայն զօրաւորն ի պատերազմի,
 ՁԱմիր Հասանն բաղուկըն քաջի.
 ԸզՏարսայիճ զարմըն վեհազգի՝
 Ձեղբայր մեծին որ Սմբատ կոչի,
 Որ պատուեցաւ ի դրան արքունի
 Այնմ որ անուն էր Մանկու զանի:
 ՁՀասանն յիշեմ ըզՊաշենեցի՝
 Որ մականուամբ էր Որդի Դօփի.
 Հանց յուժընդակ էր ինքն յատենի՝
 Քան զԲրիտանոսի նշանն ի բեմի:
 Աւա՛ղ, թէ զորն ասեմ ի լալի
 Ձայն հին ի նոր գերեզմանի:
 Վա՛յ ըզմնացորդքս սուտ կենդանի.
 Մակա՛ր չէաք ծընել յաշխարհի.
 Ահա գերեցաք, ու ամենքս ենք գերի.
 Մեր գերեզարձքըն չեն ի միջի:

ԾԱՆՕԹ.— Տարաբաղդաբար ձեռքի տակ չունինք
 ձեռագիրներով համեմատուած մեր օրինակը, ստիպու-
 եցանք Ալիշանի Հայապատումից (եր. 527) աննելով
 դնել այստեղ: Ուսումնասիրութեան մէջ (Բ. Գիրք 38-
 39) բերուած հատուածներից արդէն երեւում է տարբե-
 րութիւնները:

ՅԱԻԵԼՈՒԱԾ Գ. 2.

Ա. Գիրք 245. ծ.
No. 782 կց.

Ձաբարիայի կաթաները Ադեֆուսեղի պատ-
 մութեան մեջ.

Յր. Պատկերի տակ.
 Անբախտ ինքնակալ եւ դու չարութիւն. աւուրքդ. լրցեալ
 Դիւթըզ քոյ առ քեզ զարձեալ քոյ մոմէ նաւերն
 քնկզմեալ.

Գրեն պատկեր խարըսխին թզրս. երթայ ծերացեալ,
 Նոր նեղզանիբոս ծնանի զարձեալ զայ տիրէ մանկաց-
 եալ:

Նորոգած մասուամն է: